

Μεγάλη Πέμπτη - Τον Μυστικόν του Κυρίου Δείπνον εορτάζομεν Χριστοφόροι

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ο τρωγών μου την Σάρκα και πίνων μου

το Αίμα εν εμοί μένει καγώ εν αυτώ» (Ιωάν. ς´ 22-59, Ματθ. κς´ 17-29)

Το μάννα έθρεψε τους Εβραίους στην έρημο 40 ολόκληρα χρόνια, αλλά δεν ήταν το μάννα το αληθινό. Ήταν μόνο το αντίτυπό του. Όσοι έφαγαν, πέθαναν.

Έπρεπε να έρθει το Μάννα το Αληθινό, που όσοι θα το τρώνε ποτέ δε θα πεθάνουν. Αυτό ζήτησαν κι εκείνοι που χόρτασαν ψωμί ανάμεσα στο πλήθος των πεντακισχιλίων. Δεν αναγνώρισαν όμως ότι το Αληθινό Ψωμί, «ο Άρτος ο Αληθινός» ήταν μπροστά τους. «Ουκ επ' άρτω μόνω ζήσεται άνθρωπος», αλλ' «εαν τις φάγη εκ τούτου του Άρτου ζήσεται εις τον αιώνα».

Έτσι νομίζουν πολλοί. Στη συσσώρευση υλικών αγαθών φαντάζονται ότι υπάρχει η ζωή και η ευτυχία. Μοιάζουν μ' εκείνους εκ των πεντακισχιλίων που πλησίασαν τον Κύριο και ζήτησαν «την βρώσιν την απολλυμένην». Και αυτοί είναι οι πολλοί. Οι λίγοι μόνο, οι Δώδεκα, ο πολύ στενός Κύκλος, κατανόησε τον Ιησού. Αυτοί μείνανε, σ' εκείνο που έλεγε.

Είναι πολύ δύσκολο να διακρίνεις τι έχει ζωή μόνιμη και αιώνια και τι δεν έχει. Εκείνους που ο Πατήρ έλκυσε προς τον Υιό, αυτοί μόνοι μπορούν να καταλάβουν που είναι η ζωή (Ιωάν. Σ' 44). [\(περισσότερα...\)](#)